Napsal uživatel Belmondo
Neděle, 10 Leden 2016 16:20

Tentokrát jsem sáhnul do kategorie oldpsavců, tedy autorů ostřílených, zkušených a v obou případech ověnčených řádkou cen. A přestože v loňském ročníku vyšli naprázdno, stojí oba příspěvky za zveřejnění. Báseň Rutina je klasickou trampskou básní, tak jak by mohla být napsána v libovolné době, byť jedna technická drobnost napovídá, že tomu tak není. Krátká próza Prokletá vůně větru asi na optimismu nepřidá, přesto k zamyšlení by vést mohla.

Krásné čtení

Rutina

V neděli večer stáhneš fotky.
Les zůstal venku. Zamčený.
V kamnech ten druhý oheň, krotký,
nakrmils poleny.
Týden i byt je znovu celý.
Spíš do němoty.
V předsíni osiřely
hovězí boty.

Marta Bílková

Prokletá vůně větru

Je to taková klasika: okresní město pod horami, chlapec za sněhové bouře na hřebeni zachrání dívku, chvíli se milují a pak se vezmou. Bydlí spolu ve stísněném bytě na sídlišti v osmém poschodí s balkonem, na kterém má chlapec dovoleno tu a tam kouřit, lednička je občas plná a na parkovišti postává malé auto. Jen chlapec pokaždé za úplňku nervózně pokuřuje na balkoně, dívá se na ostrou hradbu hor za městem a při pohledu z dálky připomíná nataženou pružinu hodinového stroje.
A pak přijde ráno toho dne, kdy ho sousedi najdou pod balkonem mrtvého. Ten večer v horách zuří sněhová bouře a mladá dívka v černém, která z balkonu uklízí osiřelý popelník, má na okamžik pocit, jako by se jí o kůži na ruce otřely nenechavé prsty. Mrští popelníkem do koše a zabouchne dveře na balkon s předsevzetím, že už je nikdy neotevře.

Meluzína z hor je ten večer zase o jeden hlas silnější.

Robert Farář Čapek